

Casa de la Vall, 22 de juny del 2000

Francesc Areny Casal
Síndic General

Nosaltres els coprínceps la sancionem i promulguem i n'ordenem la publicació en el Butlletí Oficial del Principat d'Andorra.

Jacques Chirac
President de la
República Francesa
Copríncep d'Andorra

Joan Martí Alanís
Bisbe d'Urgell
Copríncep d'Andorra

Llei de seguretat i qualitat industrial

Atès que el Consell General en la seva sessió del dia 22 de juny del 2000 ha aprovat la següent:

lleí de seguretat i qualitat industrial

Exposició de motius

Aquesta Llei té els objectius següents:

- Establir per a les administracions públiques les normes bàsiques d'ordenació de les activitats industrials,
- Fixar els mitjans i els procediments per coordinar les competències en matèria d'indústria de les administracions esmentades, i
- Regular l'actuació del Govern en relació amb el sector industrial.

Les disposicions de la Llei s'articulen en el marc delimitat pels preceptes que dóna la Constitució, en la qual no hi ha una referència expressa a la indústria però sí a l'activitat econòmica de què forma part la indústria.

L'article 28 de la Constitució reconeix la llibertat d'empresa en el marc de l'economia de mercat i conforme a les lleis.

L'article 32 determina que l'Estat pot intervenir en l'ordenació del sistema econòmic, mercantil, laboral i financer per fer possible, en el marc de l'economia de mercat, el desenvolupament equilibrat de la societat i del benestar general.

I en l'article 35 es determina que la Llei garantirà i els poders públics defensaran els drets dels consumidors i dels usuaris.

Aquesta Llei constitueix la norma bàsica que sistematitza i regula l'ampli ventall de reglaments i disposicions que avui regeixen en matèria d'indústria, cobrint els importants buits, avui existents, relatius a la seguretat i qualitat industrial i al procediment sancionador.

També és una de les finalitats de la Llei la necessitat d'adaptar la regulació de l'activitat industrial a la vigent en els països del nostre entorn, amb incidència especial a les disposicions harmonitzadores de la Unió Europea (UE), atès que, per una part, quasi la totalitat dels productes industrials consumibles a Andorra provenen de la UE i consegüentment estan d'acord amb les normes i els estàndards vigents, i per altra part, amb la promulgació d'aquesta Llei i la resta de normes i reglaments que l'han de desplegar, facilitaran la possibilitat d'exportació dels productes andorrans, en esdevenir aquests conformes amb les directrius comunitàries, així com amb els seus procediments de control.

En matèria de seguretat i qualitat industrial, es tenen en compte les directrius de nova visió que substitueixen progressivament la tradicional homologació administrativa dels productes per la certificació que realitzen les empreses i altres entitats, amb la supervisió corresponent dels poders públics. En el camp de la seguretat industrial tenen un relleu especial les disposicions referents a normalització, homologació i certificació; el seu gran increment i complexitat, en tots els països industrialitzats, ha suposat que aquestes funcions hagin passat en gran part a ser desenvolupades per entitats col·laboradores de les administracions públiques i laboratoris privats.

No podem obviar que l'any 1985, el Consell General va aprovar la Llei que regula els drets del consumidor i la seva protecció. Aquesta Llei, en sintonia amb la realitat política, social i econòmica del moment en què va ser aprovada, ha constituït una eina important durant tots aquests anys per al desenvolupament de la seguretat, però la implantació de nous serveis en la millora de la qualitat de vida dels ciutadans, els avanços tecnològics que ha sofert l'activitat industrial i, sobretot, l'aprovació de la Constitució l'any 1993 han fet que la Llei que regula els drets del consumidor i la seva protecció,

en el vessant que afecta les activitats industrials, no sigui avui una eina efectiva per garantir la seguretat de les persones o dels béns.

Finalment, el necessari desplegament de la Llei per via reglamentària obliga a incorporar les normes o disposicions de caràcter purament tècnic que defineixen els tipus de materials, productes, conjunts i processos, les seves característiques, mides, toleràncies, bondats i idoneïtat per poder obtenir els efectes esperats amb el nivell de seguretat mínim necessari que la reglamentació fixa. Aquestes disposicions, conegudes com a normes tècniques, són creades, modificades i ampliades per organismes de normalització internacionals i nacionals, en funció de l'estat de la tècnica, i són incorporades a la regulació pròpia de cada país, esdevenint en cada cas de compliment obligatori quan així s'especifica textualment en la reglamentació. Andorra, pels seus recursos limitats, no pot avui disposar d'un organisme normalitzador propi, encara que la Llei preveu que en un futur aquest es pugui crear, com tampoc pot destinar els recursos humans i materials necessaris per a la traducció i publicació d'aquestes normes de caràcter purament tècnic. Altrament, la seva implantació esdevé imprescindible i necessària per garantir, com s'ha justificat anteriorment, la seguretat per a les persones. Cal, doncs, preveure la seva remissió específica per via reglamentària pel que fa a les condicions i especificacions de caràcter tècnic.

La Llei s'estructura en cinc títols, quatre disposicions addicionals, dos disposicions transitòries, una disposició derogatòria i una disposició final.

El títol I, dintre de l'àmbit de les disposicions generals, regula l'objecte i finalitat de la Llei, l'àmbit d'aplicació i les competències.

El títol II regula i determina els objectius de la promoció, la modernització i la competitivitat industrial.

El títol III incideix de ple en la seguretat i la qualitat industrial, que constitueix el nucli de la Llei per la importància creixent d'aquesta matèria en el context internacional. Es divideix en dos capítols precedits per un article comú, de definicions i conceptes.

El capítol I, Seguretat industrial, es refereix a un sistema de disposicions obligatòries. Estableix l'objecte de la seguretat, el contingut dels reglaments, els mitjans de prova del compliment reglamentari i el control administratiu del compliment abans esmentat. Configura els organismes de control com a entitats que han de disposar dels mitjans materials i humans per poder verificar que les instal·lacions i els productes industrials compleixen les condicions de seguretat que determinen els reglaments. També s'hi regulen les entitats d'acreditació com a institucions per verificar que els organismes de control compleixen les condicions i els requisits tècnics exigits per al seu funcionament.

El capítol II, Qualitat industrial, defineix el caràcter voluntari de la consecució dels fins en matèria de qualitat, defineix els agents que hi intervenen i faulta el Govern per promoure i incentivar la qualitat industrial.

El títol IV regula el Registre d'Activitats Industrials i la seva finalitat, i la comunicació de les dades bàsiques per part de les empreses al Govern.

El títol V, Infraccions i sancions, es dedica a regular la responsabilitat de totes les parts i els agents que intervenen en les activitats industrials, tipifica les infraccions i estableix el règim sancionador corresponent, els subjectes responsables i les competències sancionadores.

La disposició addicional primera incorpora a l'àmbit de la Llei la reglamentació vigent en matèria de seguretat industrial, i faulta el Govern per modificar-la per a la seva adaptació a l'articulat de la Llei.

La disposició addicional segona modifica les infraccions, sancions, el seu procediment i prescripció que fins ara preveuen les diferents reglamentacions en matèria de seguretat industrial i, les harmonitza amb les prescripcions establertes en el títol IV de la Llei.

La disposició addicional tercera faulta la incorporació de les directrius i les normes tècniques de compliment obligat en la UE, editades en una de les llengües oficials, preferentment en francès o espanyol, al nostre marc legal i

reglamentari, sense necessitat de traduir-les i publicar-les íntegrament al BOPA.

La disposició addicional quarta determina l'ordre de prelació de les normes existents a la UE relacionades amb la seguretat i la qualitat industrial.

Les disposicions transitòries contenen els preceptes necessaris per mantenir la vigència temporal d'entitats referents a determinades matèries regulades a la Llei.

La disposició derogatòria inclou la legislació que deixa de tenir vigència i, al final, la data d'entrada en vigor de la Llei.

Títol I. Disposicions generals

Article 1

Objecte i finalitat de la Llei

La present Llei té per objecte establir el marc legislatiu d'ordenació del sector industrial, així com les atribucions de les administracions públiques i la coordinació entre elles.

L'objecte expressat en l'article anterior es concreta en la consecució de les finalitats següents:

1. Garantia i protecció de la llibertat d'empresa.
2. Seguretat i qualitat industrial.
3. Responsabilitat industrial.

Article 2

Àmbit d'aplicació i competències

1. Es consideren indústries, als efectes de la present Llei, les activitats dirigides a l'obtenció, reparació, manteniment, transformació o reutilització de productes industrials, l'envasat i embalatge, així com l'aprofitament, recuperació i eliminació de residus o subproductes, sigui quina sigui la naturalesa dels recursos i processos tècnics utilitzats.

2. Estan inclosos en l'àmbit d'aplicació d'aquesta Llei els serveis d'enginyeria, disseny, consultoria tecnològica i assistència tècnica directament relacionats amb les activitats industrials.

3. Les disposicions sobre seguretat industrial són d'aplicació, en qualsevol cas, a les instal·lacions, equips, activitats, processos i productes industrials que utilitzin o incorporin elements, mecanismes o tècniques susceptibles de produir els incidents a què es refereix l'article 6.

4. Es regeixen per la present Llei, en allò que no estigui previst en la seva legislació específica:

- a) Les activitats de generació, distribució, emmagatzematge i subministrament de l'energia i dels productes energètics.
- b) Les instal·lacions ionitzants.
- c) Les activitats que tinguin com a finalitat una o més de les definides en l'apartat 1 d'aquest article.
- d) Les activitats industrials relacionades amb el transport i les telecomunicacions.
- e) Les activitats industrials relatives als medicaments i a la sanitat.

Article 3

Competència

3.1. Correspon al Govern, en els termes establerts en la present Llei:

- a) Els plans i els programes de promoció, qualitat i seguretat industrial.
- b) Regular reglamentàriament les diferents activitats a què es refereix la present Llei.
- c) Autoritzar les empreses que vulguin desenvolupar les activitats previstes en la present Llei.
- d) Autoritzar les instal·lacions a què es refereix la present Llei.
- e) Inspeccionar, en l'àmbit de la seva competència, el compliment de les prescripcions establertes en la present Llei, i dels reglaments i altra normativa que la desenvolupi.
- f) Sancionar la comissió de les infraccions establertes en la present Llei i els reglaments que la desenvolupin.

3.2. Correspon als comuns en l'àmbit de les seves competències:

- a) Autoritzar les empreses que vulguin desenvolupar les activitats previstes en la present Llei.

b) Autoritzar les instal·lacions a què es refereix la present Llei, quan aquestes se situen en el terme de la parròquia.

3.3. El Govern pot acordar amb els comuns procediments per aconseguir una gestió més eficaç de les actuacions administratives relacionades amb les instal·lacions a què es refereix la present Llei.

3.4. Correspon al ministeri titular del Departament d'indústria i transports, des d'ara ministeri i departament competent, la proposta i l'execució de la política del Govern en relació amb les actuacions a què es refereix la present Llei, no atribuïdes específicament a altres ministeris per la legislació vigent.

Títol II. Promoció, modernització i competitivitat industrial

Article 4

Programes de promoció industrial

1. El Govern pot adoptar programes per afavorir l'expansió, el desenvolupament, la modernització i la competitivitat de l'activitat industrial, millorar el nivell tecnològic de les empreses i potenciar els serveis.

2. En l'adopció i l'execució dels programes que s'assenyalen en el punt següent, caldrà tenir en compte la necessitat de promoure un desenvolupament harmònic del país.

3. Els programes de promoció i modernització són executats pel Govern i aquells altres organismes que aquest consideri necessari i perseguiran fonamentalment els objectius següents:

a) El foment de la competitivitat de les empreses industrials, mitjançant la millora de l'eficiència i flexibilitat dels processos de producció, distribució i comercialització, dels sistemes d'organització i gestió, de la formació, de la qualitat industrial i de la innovació de productes i dels processos.

b) La millora de la qualificació professional, tècnica i empresarial dels recursos humans, que permeti la ràpida adaptació de les empreses als canvis tecnològics, d'organització i de gerència.

c) L'adaptació estructural de les empreses i sectors industrials a les exigències del mercat i a la seva projecció internacional.

d) La compatibilitat i l'adaptació de les activitats industrials amb les exigències de seguretat, potenciant les corresponents mesures preventives, protectores i correctores.

Títol III. Seguretat i qualitat industrial

Article 5

Definicions

A l'efecte del present títol es considera:

1. Producte industrial: qualsevol manufactura o producte transformat o parcialment transformat de caràcter moble encara que estigui incorporat a altre un bé moble o a un immoble, i tota la part que el constitueixi, com primeres matèries, substàncies, compostos i productes parcialment acabats.

2. Instal·lació industrial: conjunt d'aparells, equips, elements i peces associats a les activitats definides en l'article 2 d'aquesta Llei.

3. Norma tècnica: especificació tècnica d'aplicació repetitiva o continuada, l'observança de la qual no és obligatòria, però pot esdevenir obligatòria quan expressament així s'indiqui, i que aprova un organisme reconegut, en l'àmbit nacional o internacional, per la seva activitat normativa.

4. Reglament: especificació tècnica relativa a productes, processos o instal·lacions industrials, establerta amb caràcter obligatori mitjançant una disposició, per a la seva fabricació, comercialització o utilització.

5. Certificació: l'activitat que permet establir la conformitat d'una determinada empresa, producte, procés o servei d'acord amb un estàndard determinat.

6. Homologació: certificació per part d'una administració pública que el prototipus d'un producte compleix els requisits tècnics reglamentaris.

7. Assaig: operació que consisteix en l'examen o comprovació amb els equips

adequats, d'una o més propietats d'un producte, procés o servei d'acord amb un procediment determinat.

8. Inspecció: l'activitat per la qual s'examinen dissenys, productes, instal·lacions, processos productius i serveis per verificar el compliment dels requisits que hi siguin d'aplicació.

9. Organismes d'inspecció i control: són entitats que realitzen en l'àmbit reglamentari, en matèria de seguretat industrial, activitats de certificació, assaig, inspecció o auditoria.

10. Acreditació: reconeixement formal de la competència tècnica d'una entitat per certificar, inspeccionar o auditar la qualitat, o un laboratori d'assaig o de calibratge industrial.

11. Qualitat: conjunt de propietats i característiques d'un producte o servei que li confereixen la seva aptitud per satisfer unes necessitats expressades o implícites.

12. Sistema de qualitat: conjunt de l'estructura, responsabilitats, activitats, recursos i procediments de l'organització d'una empresa, que aquesta estableix per efectuar la gestió de la seva qualitat.

13. Auditoria de qualitat: examen sistemàtic i independent de l'eficàcia de qualitat o d'alguna de les seves parts.

Capítol I. Seguretat industrial

Article 6

Objecte de la seguretat

1. La seguretat industrial té per objecte la prevenció i la limitació de riscos, així com la protecció contra sinistres i accidents capaços de produir danys o perjudicis a les persones o béns, derivats de l'activitat industrial o de la utilització, funcionament i manteniment de les instal·lacions o equips i de la producció, ús o consum, emmagatzematge o rebuigs dels productes industrials.

2. Tenen la consideració de riscos relacionats amb la seguretat industrial els que puguin produir lesions o danys a persones o béns, i en particular els incendis, explosions i altres fets susceptibles de produir cremades, intoxicacions, enverinament o asfíxia, electrocució, riscos de contaminació produïda per instal·lacions industrials, pertorbacions

electromagnètiques o acústiques i radiació, així com qualsevol altra que es pugués preveure en la normativa internacional aplicable sobre seguretat.

Article 7

Prevenició i limitació de riscos

1. Les instal·lacions, equips, activitats i productes industrials, així com la seva utilització i funcionament han d'ajustar-se als requisits legals i reglamentaris de seguretat.

2. En els supòsits en què, mitjançant la inspecció corresponent, s'apreciïn defectes o deficiències que impliquin un risc greu i imminent de danys a les persones o béns, el Govern, mitjançant el ministeri competent, pot acordar amb caràcter preventiu la paralització temporal de l'activitat i/o de la instal·lació total o parcial, i demanar als responsables que corregeixin les deficiències o ajustin el seu funcionament a les normes reguladores, sense perjudici de les sancions que es puguin imposar per la infracció comesa.

3. El ministeri competent pot acordar la retirada dels productes industrials que no compleixen les condicions reglamentàries, disposar que es corregeixin els defectes en un termini determinat. Si això no fos possible i en funció de la gravetat dels riscos, es pot ordenar la seva destrucció sense dret a indemnització i sense perjudici de les sancions que siguin procedents.

Article 8

Instal·lacions i activitats perilloses

1. Les instal·lacions industrials amb risc potencial o nocives per a les persones o béns que reglamentàriament es determinin han d'adequar la seva activitat i la prevenció de riscos al que s'estableixi en els plans de seguretat corresponents redactats per tècnics competents.

2. En qualsevol cas, aquestes activitats han de prendre totes les mesures necessàries per disminuir o limitar els riscos potencials i periòdicament avaluar la seva adequació al millor estat de la tècnica. Aquestes avaluacions han de ser efectuades per organismes de control.

3. En el supòsit de zones o immobles d'elevada densitat industrial, els plans de seguretat han de considerar el conjunt

de les indústries, les seves instal·lacions i processos productius.

4. El Govern acorda per via reglamentària els criteris per determinar les instal·lacions i activitats potencialment perilloses, tenint en compte com a mínim els processos, productes, superfícies, tipus d'activitat i nombre i qualificació del personal.

Article 9

Reglaments de seguretat

1. Els reglaments de seguretat han d'establir, com a mínim:

a) Les instal·lacions, activitats, equips o productes subjectes als reglaments.

b) Les condicions tècniques o requisits de seguretat que segons el seu objecte han de reunir les instal·lacions, els equips, els processos, els productes industrials, la seva utilització, així com els procediments tècnics d'avaluació de la seva conformitat amb les referides condicions o requisits.

c) Les mesures que els titulars han d'adoptar per a la prevenció, limitació i cobertura dels riscos derivats de l'activitat de les instal·lacions o de la utilització dels productes.

d) Les condicions d'equipament, els mitjans i capacitat tècnica i, si escau, les autoritzacions exigides a les persones i empreses que intervinguin en el projecte, direcció d'obra, execució, muntatge, conservació i manteniment d'instal·lacions i productes industrials.

2. Les instal·lacions, equips i productes industrials han d'estar construïts o fabricats d'acord amb el que prevegi la reglamentació corresponent que pot establir l'obligació de comprovar el seu funcionament i estat de conservació o manteniment mitjançant els controls periòdics, que han de ser efectuats per organismes de control.

3. Els reglaments poden disposar, com a requisit de la fabricació d'un producte o de la seva comercialització, l'homologació prèvia del seu prototipus, així com les excepcions de caràcter temporal a aquest requisit.

4. Els reglaments de seguretat industrial són d'àmbit estatal i són aprovats pel Govern, sense perjudici que els comuns,

dintre de l'àmbit de les seves competències, puguin introduir requisits addicionals sobre les mateixes matèries quan es tracti d'instal·lacions radicades en el seu territori i es limiti la seva activitat dintre d'aquest.

Article 10

Compliment reglamentari

a) El compliment de les exigències reglamentàries en matèria de seguretat industrial, sense perjudici del control per part del Govern, es prova per algun dels mitjans següents, d'acord amb el que s'estableixi en els reglaments que resultin aplicables.

1. Declaració del titular de les instal·lacions i si escau del fabricant, el seu representant, distribuïdor, o importador del producte.

2. Certificació o acta d'un organisme de control, instal·lador o conservador autoritzat o tècnic autoritzat i competent.

3. En materials, equips, aparells i productes el marcatge de conformitat "CE" d'acord amb les directrius de compliment obligat de la Unió Europea.

4. Qualsevol altre mitjà de comprovació que es determini reglamentàriament.

b) La prova a què es refereix l'apartat a) d'aquest article podrà servir de base per a les actuacions del ministeri competent previstes en els reglaments corresponents.

Article 11

Control del Govern

1. El ministeri competent pot comprovar en qualsevol moment per ell mateix, o mitjançant organismes de control, el compliment de les disposicions i requisits de seguretat, d'ofici o a instància de part interessada en cas de riscos significatius per a les persones o béns.

2. Sense perjudici de l'establert en el paràgraf anterior, el ministeri competent pot promoure, amb col·laboració d'altres organismes i entitats, plans i campanyes de comprovació de les condicions de seguretat dels productes industrials.

Article 12

Potestat inspectora

Els serveis competents del Govern disposaran, d'ofici o a instància de part, la pràctica de les inspeccions i verificacions que siguin necessàries per comprovar la seguretat de les persones i béns.

Article 13

Organismes de control

1. Els organismes de control, també anomenats empreses d'inspecció i control, són entitats públiques o privades amb personalitat jurídica, que han de disposar dels mitjans humans i materials, així com de la solvència tècnica i econòmica i la imparcialitat necessàries per realitzar la seva activitat, i han de complir les disposicions tècniques que es dictin.

2. La valoració tècnica del compliment dels aspectes relacionats en el punt anterior es realitza per part del ministeri competent, o quan així es disposi reglamentàriament, per una entitat acreditadora.

3. L'autorització dels organismes de control correspon al Govern.

4. Els organismes de control estan obligats, com a requisit previ a l'autorització, a subscriure les pòlisses d'assegurança que cobreixin els riscos de la seva responsabilitat en la quantia que reglamentàriament s'estableixi, sense que l'assegurança limiti aquesta responsabilitat.

Article 14

Funcionament dels organismes de control

1. L'actuació dels organismes de control s'ha d'adequar a la naturalesa de l'activitat que constitueixi el seu objecte i responen davant del ministeri competent.

2. Els titulars o responsables de les activitats i instal·lacions subjectes a inspecció i control per seguretat industrial estan obligats a permetre l'accés a les instal·lacions dels tècnics dels organismes de control, i facilitar la informació i documentació necessàries per complir la seva funció segons el procediment reglamentàriament establert.

Article 15

Entitats d'acreditació

1. Les entitats d'acreditació que operin en l'àmbit de la seguretat industrial desenvolupant l'activitat que es descriu en l'article 13, són institucions que es constitueixen amb la finalitat de verificar el compliment de les condicions i requisits exigits pel funcionament dels organismes de control.

2. Aquestes entitats han d'estar constituïdes i operar de manera que es garanteixi la imparcialitat i competència tècnica de les seves intervencions. En els seus òrgans de Govern han d'estar representats, de forma equilibrada, tant el Govern com les parts interessades en el procés d'acreditació.

3. Les condicions i requisits per a la constitució d'entitats d'acreditació es determinen per reglament, i s'han d'ajustar a l'establert en les normes de la Unió Europea.

4. Únicament poden actuar en l'àmbit de la seguretat industrial aquelles entitats d'acreditació de les quals hagi informtat favorablement el ministeri competent, que pot sol·licitar la col·laboració d'un organisme internacional competent en matèria d'acreditació.

Capítol II. Qualitat industrial

Article 16

Infraestructura de la qualitat

1. La consecució dels fins en matèria de qualitat, de caràcter voluntari, enumerats en l'article següent, podrà instrumentar-se mitjançant els agents següents:

a) Organismes de normalització, amb la funció de desenvolupar les activitats amb la redacció de normes.

b) Entitats d'acreditació, amb la funció d'operar en l'àmbit de la qualitat industrial desenvolupant l'activitat que es descriu a l'article 15.

c) Entitats de certificació i/o notificació, amb la funció d'establir la conformitat d'una determinada empresa, producte, procés o servei als requisits definits en normes o especificacions tècniques.

d) Laboratoris d'assaigs i calibració, amb la funció de portar a terme la comprovació que els productes industrials compleixin amb les normes o especificacions tècniques que hi siguin d'aplicació, i de facilitar la traçabilitat i uniformitat de les mesures, segons correspongui.

e) Entitats auditores i d'inspecció i control, amb la funció de determinar si les activitats i els resultats relatius a l'activitat satisfan els requisits establerts prèviament, i si aquests requisits es porten a terme de manera efectiva i si són aptes per aconseguir els objectius.

2. Els agents anteriors, quan actuïn en l'àmbit de la qualitat industrial, no estan sotmesos al règim que regeix en l'àmbit de la seguretat, però han d'estar constituïts i operar de manera que es garanteixi la imparcialitat i competència tècnica de les seves intervencions.

3. Les condicions i requisits per a la constitució d'aquestes entitats han d'ajustar-se a l'establert en les normes que emanin de la Unió Europea per aconseguir la seva equiparació amb altres entitats i organismes similars.

Article 17

Promoció de la qualitat industrial

El Govern, en col·laboració amb altres organismes i entitats, pot promoure i incentivar la qualitat industrial.

Títol IV. Registre d'activitats industrials

Article 18

Registre d'Activitats Industrials

1. El Registre d'Activitats Industrials queda integrat en el Registre de Comerç i Indústria del Departament de Comerç.

2. El Registre d'Activitats Industrials té les finalitats següents:

a) Disposar de la informació bàsica sobre les activitats industrials i la seva distribució territorial, necessària per a l'exercici de les competències atribuïdes al Govern en matèria econòmica i industrial.

b) Constituir l'instrument per a la publicitat de la informació sobre l'activitat industrial com un servei als ciutadans i, particularment, al sector industrial.

3. El Govern desenvoluparà per reglament l'àmbit i contingut del Registre d'Activitats Industrials.

Article 19

Comunicació de dades per a les empreses i els agents col·laboradors

1. Els titulars de les activitats regulades per aquesta Llei han de tenir a disposició o bé comunicar al Govern les dades bàsiques que es determinin reglamentàriament, així com les variacions que s'hi produeixin.

2. De la mateixa manera els agents col·laboradors en matèria de seguretat i qualitat industrials estan obligats a comunicar totes les variacions de les dades que els afectin incorporades en el Registre.

Títol V. Infraccions i sancions

Article 20

Infraccions

1. Són infraccions les accions i omissions que es tipifiquen en els articles següents.

2. Les infraccions establertes en la present Llei s'entenen sense perjudici de les responsabilitats civils, penals o d'altre ordre en que puguin incórrer els titulars de les empreses que desenvolupen les activitats a què es refereixen.

Article 21

Responsables

1. Són subjectes responsables de les infraccions les persones físiques o jurídiques que hi incorrin. En particular, es consideraran responsables:

- a) El propietari, director o gerent de la indústria en la qual es comprovi la infracció.
- b) El projectista, el director d'obra, si escau, i les persones que participin en la instal·lació, reparació, manteniment, utilització o control de les indús-

tries, equips, aparells i instal·lacions, quan la infracció sigui conseqüència directa de la seva intervenció.

c) Els fabricants, venedors o importadors dels productes, aparells, equips o elements que no s'ajustin a les prescripcions reglamentàries.

d) Els organismes, entitats i laboratoris especificats en aquesta Llei, respecte a les infraccions comeses en l'exercici de la seva activitat.

e) Els propietaris d'equips, productes, aparells i instal·lacions, sotmeses a seguretat industrial que no compleixin les prescripcions reglamentàries per motius únicament imputables a ells.

f) Els propietaris d'equips, productes, aparells i instal·lacions sotmesos a seguretat industrial, del seu bon ús i conservació.

2. En cas d'existir més d'un subjecte responsable de la infracció, o que aquesta sigui producte de l'acumulació d'activitats degudes a diferents persones, les sancions que s'imposin tenen entre elles caràcter independent.

3. Quan en aplicació de la present Llei dos o més persones resultin responsables d'una infracció i no fos possible determinar el seu grau de participació, són solidàriament responsables als efectes de les sancions que se'n derivin.

Article 22

Infraccions lleus

Constitueixen infraccions lleus:

a) Aquelles infraccions de preceptes de compliment obligat compresos en la present Llei que no constitueixin infracció greu o molt greu, conforme al que es disposa en els dos articles anteriors.

b) La no comunicació al Govern de les dades corresponents al Registre d'Activitats Industrials, previst en l'article 18 de la present Llei dintre els terminis reglamentaris.

c) La manca de col·laboració amb els tècnics i inspectors del Govern o amb els organismes de control en l'exercici de les funcions reglamentàries derivades d'aquesta Llei.

Article 23

Infraccions greus

Són infraccions greus:

a) La fabricació, importació, venda, transport, instal·lació o utilització de productes, aparells o elements subjectes a seguretat industrial sense complir les prescripcions reglamentàries, quan comporti perill o dany greu per a les persones.

b) La posada en funcionament d'instal·lacions sense l'autorització corresponent, quan aquesta sigui preceptiva d'acord amb les disposicions legals o reglamentàries corresponents.

c) L'ocultació o alteració de les dades corresponents al Registre d'Activitats Industrials, previst en l'article 18 de la present Llei, així com la resistència o retard reiterat a facilitar-les sempre que aquest retard no es justifiqui degudament.

d) La resistència dels titulars d'activitats i instal·lacions industrials a permetre l'accés o facilitar la informació requerida pel Govern, quan hi hagi obligació legal o reglamentària d'atendre la petició d'accés o d'informació.

e) L'expedició de certificats o informes el contingut dels quals no s'ajusti a la realitat dels fets.

f) Les inspeccions, assaigs o proves efectuades pels organismes de control de manera incompleta o amb resultats no exactes per una insuficient constatació dels fets o per la deficient aplicació de normes tècniques.

g) La certificació per part d'entitats d'acreditació quan s'efectuï sense verificar totalment les condicions i requisits tècnics exigits per al funcionament dels esmentats organismes de control o mitjançant valoració no adequada tècnicament.

h) L'incompliment de les prescripcions dictades pel Govern en qüestions de seguretat relacionades amb aquesta Llei i amb els reglaments i normes que la desenvolupin.

i) La inadequada conservació o manteniment de les instal·lacions si en pot esdevenir un perill per a les persones.

Article 24

Infraccions molt greus

- a) Són infraccions molt greus les tipificades en l'article següent com a infraccions greus, quan en resulti un dany molt greu o se'n derivi un perill molt greu i imminent per a les persones.
- b) Igualment, són infraccions molt greus les infraccions greus de l'article següent quan durant els tres anys anteriors a la seva comissió hagués estat imposada a l'infractor sanció ferma pel mateix tipus d'infracció.

Article 25

Graduació de les sancions

Per a la determinació de les sancions corresponents es tenen en compte les circumstàncies següents:

- a) El perill resultant de la infracció per a la vida i la salut de les persones.
- b) La importància del dany o deteriorament causat.
- c) Els perjudicis produïts en la continuïtat i regularitat del subministrament als usuaris.
- d) El grau de participació i el benefici obtingut.
- e) La intencionalitat o reiteració en la comissió de la infracció.
- f) La reiteració en la comissió en el termini d'un any de més d'una infracció de la mateixa naturalesa, quan així hagi estat declarat per resolució ferma.

Article 26

Sancions

1. Les infraccions tipificades en els articles anteriors són sancionades:

- a) Les infraccions lleus, amb multa màxima de 100.000 pessetes.
- b) Les infraccions greus, amb multa mínima de 100.000 i màxima d'1.000.000 de pessetes.
- c) Les infraccions molt greus, amb multa mínima d'1.000.000 i màxima de 10.000.000 de pessetes.

2. Quan a conseqüència de la infracció s'obtingui un benefici quantificable, la multa pot arribar fins al doble del benefici obtingut.

3. La quantia de les sancions es gradua atenent criteris de proporcionalitat i circumstàncies especificades en l'article anterior.

4. La comissió d'una infracció molt greu pot comportar la revocació o suspensió de l'autorització i la consegüent inhabilitació temporal per a l'exercici de l'activitat per un període màxim de dos anys. La revocació o suspensió de l'autorització és acordada pel Govern.

Article 27

Multes coercitives

El ministeri competent, amb independència de les sancions que corresponguin, pot posar multes coercitives quan continuï la conducta infractora i en el cas de no atendre al requeriment del seu acabament.

La primera multa no pot excedir el valor del 10 % del previst en la sanció de la infracció comesa, la segona el 50 % i de la tercera en endavant el 100 %.

Article 28

Procediment sancionador

El procediment per a la imposició de sancions s'ajusta al previst en el Codi de l'Administració i aquells reglaments que el desenvolupin i siguin d'aplicació.

Article 29

Competències per imposar les sancions

1. La competència per imposar les sancions recau, per a les infraccions molt greus i greus, en el Govern. La imposició de sancions lleus correspon al ministre competent.

2. L'inici del procediment sancionador l'acorda el director del departament competent.

Article 30

Prescripció

Les infraccions molt greus previstes en aquest títol prescriuen al cap de cinc anys de la seva comissió; les greus, al cap de tres anys, i les lleus, al cap d'un any.

Disposicions addicionals*Primera*

Queden en vigor els reglaments de seguretat següents, en totes aquelles parts

relatives a seguretat industrial i en tot allò que no s'oposi a les prescripcions de la present Llei i fins que el Govern no els modifiqui o substitueixi:

a) Reglament provisional de la distribució de l'energia elèctrica, aprovat el dia 28 de juliol de 1975 i modificat el dia 16 de desembre de 1992.

b) Reglament d'instal·lacions elèctriques de baixa tensió, aprovat pel Govern el dia 2 de novembre de 1988 i modificat els dies 16 de novembre de 1994 i 21 d'abril de 1999.

c) Reglament de gas, aprovat pel Govern el dia 18 de desembre de 1996.

d) Reglament de seguretat contra incendis en locals públics, aprovat pel Consell General en la sessió del dia 17 de març de 1978.

e) Reglament de seguretat contra incendis en edificis de vivenda i d'oficines, aprovat pel Consell General en la sessió del dia 22 de desembre de 1981.

f) Reglament d'aparells d'elevació, aprovat pel Govern el dia 23 d'agost de 1995.

g) Reglament d'aparells a pressió, aprovat pel Consell General en la sessió del dia 11 d'abril de 1979.

h) Reglamentació de seguretat per a dipòsits enterrats d'hidrocarburs, aprovat pel Consell General en les sessions dels dies 9 d'octubre i 14 de desembre de 1978.

i) Reglament de seguretat per a dipòsits i aparells d'utilització d'hidrocarburs en locals d'habitació, aprovat pel Consell General en la sessió del dia 31 de maig de 1978.

j) Reglament de seguretat en grues torre desmuntables, aprovat pel Consell General en la sessió del dia 21 de març de 1980.

k) Reglamentació de seguretat en instal·lacions i pistes d'esquí, aprovat pel Consell General en la sessió del dia 8 de febrer de 1979 i modificat pel Govern el dia 30 de desembre de 1987.

l) Reglament de substàncies explosives, aprovat pel Consell General en la sessió del dia 4 de maig de 1976, modificat pel Consell General en la sessió

del dia 21 de març de 1980 i pel Govern els dies 9 de novembre de 1988, 4 de juliol de 1990, 1 de juliol de 1993, 6 d'octubre de 1994, 23 de desembre de 1994 i 5 d'octubre de 1995.

m) Decret relatiu a normes per a la realització d'instal·lacions de parallamps, aprovat pel Govern el dia 23 d'octubre de 1987.

Segona

Les infraccions, responsabilitats, sancions, el seu procediment i la prescripció de les sancions establertes en els reglaments relacionats en la disposició anterior queden automàticament adaptats a les prescripcions del títol V de la present Llei.

Tercera

Les remissions a directrius i normes europees de caràcter tècnic relatives a seguretat i qualitat industrial, són determinades específicament en cada un dels reglaments d'aplicació de la Llei, i queden incorporades en el marc reglamentari de la seva aplicació.

El Govern pot introduir modificacions en les directrius i normes esmentades per adaptar-les a la realitat econòmica i social del país, i en qualsevol cas preval la legislació andorrana.

Quarta

La prelació per determinar les normes d'aplicació és la següent:

1. Normes Europees (EN).
2. Normes espanyoles i franceses (UNE i NF), amb el mateix nivell.
3. Normes internacionals (ISO i CEI).
4. Normes de compliment obligat per a altres països de la Unió Europea.

Disposicions transitòries

Primera

Mentre no hi hagi establerta una entitat d'acreditació, s'accepten les existents autoritzades en el marc de la Unió Europea.

Segona

Mentre no es disposi de laboratoris d'assaigs i de calibració, són vàlids els informes i certificats lliurats per laboratoris acreditats d'acord amb la normativa vigent de la Unió Europea, amb la prelació següent:

1. Laboratoris d'Espanya o França.
2. Altres dels països de la Unió Europea, amb la traducció corresponent.

Disposició derogatòria

Queda derogat, en tot allò que s'oposa a la present Llei, l'articulat de la Llei de 31 de juliol de 1985, per la qual es regulen els drets del consumidor i la seva protecció.

Disposició final

La present Llei entrarà en vigor al cap de quinze dies de la seva publicació al Butlletí Oficial del Principat d'Andorra.

Casa de la Vall, 22 de juny del 2000

Francesc Areny Casal
Síndic General

Nosaltres els coprínceps la sancionem i promulguem i n'ordenem la publicació en el Butlletí Oficial del Principat d'Andorra.

Jacques Chirac
President de la
República Francesa
Copríncep d'Andorra

Joan Martí Alanís
Bisbe d'Urgell
Copríncep d'Andorra

Llei

de regulació dels períodes de descans, per maternitat o per adopció, dels treballadors assalariats

Atès que el Consell General en la seva sessió del dia 22 de juny del 2000 ha aprovat la següent:

lleí de regulació dels períodes de descans, per maternitat o per adopció, dels treballadors assalariats

Exposició de motius

La Llei qualificada de l'adopció i de les altres formes de protecció del menor deseparat, completada i desenvolupada pel Reglament d'adopció, ha permès la instauració d'un marc normatiu complet pel que fa la formalització de les adopcions, tant nacionals com internacionals, tenint en compte, especialment, els preceptes establerts en el Conveni de La Haia relatiu a la protecció del nen i a la cooperació en matèria d'adopcions internacionals.

En l'interès dels infants adoptats i, a fi d'optimitzar el necessari període d'acoblament entre la família adoptant i el fill adoptiu, s'ha de regular un descans per adopció amb atur de treball equiparable a la baixa per maternitat actualment prevista per la normativa vigent, tant en matèria laboral com en matèria de Règim Andorrà de Seguretat Social.

Aquest descans, ja previst en la majoria dels països europeus, permet l'adaptació del menor i la seva integració a un nou entorn familiar i, eventualment, a una altra cultura i llengua. En aquest sentit, aquest descans no ha de ser reserva únicament pels casos d'adopció de nous nats, sinó a l'inrevés, ha de ser ampliat a tots els casos d'adopció, qualsevol que sigui l'edat del menor adoptat. Tanmateix, s'han exclòs de l'aplicació de la Llei els casos d'adopció del fill del cònjuge per considerar que, en aquest supòsit, la convivència i, per tant, la integració ja estan realitzades al moment en què es demana i es formalitza l'adopció.

Atenent als objectius esmentats i al fet que la Constitució, en l'article 13.3, estableix la igualtat de drets i obligacions per